

Отварянето на руско-турската война го заварва вече като търговецъ съ завиденъ капиталъ и внушителни операции (все въ Одеса). Още съ почването на войната той влиза въ сдѣлки съ руското интендантско отдѣление. (Когато е билъ въ Одеса, Пашовъ винаги се е отзовавалъ съ помощи на български комитети, дружества, студенти, на търговци, и дори на небългарски общества. Така, на едно гръцко благотворително д-во той е подарилъ 10,000 рубли, за което е билъ удостоенъ съ голѣмия гръцки орденъ: *Εταβρος τούς Σωτήρος* (?) — Св. Спасъ).

Когато рускитѣ войски минали Дунава, Пашовъ, като българинъ и вече въ сношения съ руското интендантство, билъ заподиренъ отъ крупни прѣдприемачи и влиза въ редоветѣ имъ съ 20% печалба, като подрячикъ на цѣлата руска войска подъ Дунава. Най-голѣма печалба добива съ сдѣлките си въ Цариградъ, когато вече руситѣ стигнали до Санъ-Стефано. Тукъ той е достигналъ да бжде главенъ интендантъ на цѣлия „задунайски отрядъ“, и като такъвъ, влиза въ крѣга на довѣренитѣ и приближени лица на самия императоръ, а лично билъ близко запознатъ и съ брата му. Разправяло се, че самъ послѣдниятъ (Великия князь) е участвувалъ въ сдѣлките на Пашовъ. За принесенитѣ му заслуги той е притежавалъ високи руски ордени.

Сумата, която руското правителство длѣжало на х. Мина Пашовъ, възлизала на 2½ милиона рубли. До момента на изплащането ѝ той е билъ въ Петербургъ, дѣто отишълъ още при сключването на мира (19 февруари, 1878 г.). Работитѣ, обаче, не сж вървѣли тъй скоро. Часть отъ сумата била изплатена, а друга оставало да се дължи. Той трѣбвало да чака, но умира ненадѣйно въ Петербургъ, казвавъ отъ апоплексия (на 6 декември 1880 г., споредъ други — отровенъ).

Разказватъ, че х. Мина Пашовъ билъ съставилъ саморочно завѣщание въ полза на сливенскитѣ училища, което обаче било скжсано отъ самия него, види се, съ намѣрение да направи ново въ свѣрзка съ уголѣмяване на богатството му. По свидѣтелството на зетя му Димитръ Милковъ, Пашовъ изрично е искалъ да остави по-голѣмата часть отъ богатството си на България, главно за устройване и подкрѣпяване училища и черкви въ Македония. Пашовъ е прѣдвиждалъ, че най-ядливата часть отъ българскитѣ земи, когато се повдигне въпроса за окончателното имъ освобождаване, ще бжде Македония. Д-ръ Стамболски, който познава много отблизо Пашовъ и работилъ заедно съ него въ Цариградъ, разправя, че първитѣ официални карти за Македония били работени върху данни и скици подъ ржката на Пашовъ и самия него. Това се потвърдява отъ факта, че тия карти, работени въ Виена, вѣроятно отъ Кипертъ, сж послужили